

[Clausager.]

om en Tillægsbeskatning paa visse store konstante Indkomster, da de paagældende paa en vis Maade er bedre stillet end de, der har svingende Indtægter. Det er muligt, at der skal tales lidt om og rettes lidt ved Sætserne. Det ser i det hele taget ud til, synes jeg, at de er for store i Forhold til Merindkomstskatten, men det er Forhold, vi har beskæftiget os temmelig lidt med. Det første og vigtigste er dette: Hvad skal Pengene bruges til? Skal de bruges til Afløsning af Skatter, der er værre end dem, vi her faar?

Hvad angaar det andet Forslag, Forslaget om Gældssaneringsydelsen, er det jo grundigt ændret fra Ministerens Side, og jeg kan godt udtale min Tilfredshed med denne Ændring, da det jo er et væsentligt Skridt i Retning af det, vi har foreslaaet. Jeg ved ikke, om det er af den Grund, man har gjort det, eller om det er, fordi man er kommet i Tanker om, at det at udskrive 100 Mill. Kr. vil belaste det hjemlige Laanemarked for stærkt — naar jeg siger Laanemarked i Stedet for Skatte-marked, glæder jeg vel Finansministeren, for han kaldte det jo et Laan, hvorimod jeg sagde, at det ogsaa har lidt i sig af Begrebet Skat. Vi staar jo, som vi hørte forleden, overfor i en ikke alt for fjern Fremtid at skulle have et Statslaan, og kan vi ikke faa det i Udlandet, maa vi have det herhjemme, og saa er det selvfølgelig beklageligt, hvis man har beslagnet Laanemarkedet for stærkt.

Jeg vil dog sige, at jeg synes ikke, at Ændringsforslaget er saa godt, som det kunde have været. Det stiller for det første Kreditorerne noget ringere end vort Forslag, og dernæst er der den Fejl ved det, at man sikkert vil faa lovlig mange af disse Obligationer ud paa Markedet, at de vil blive gjort til Børspapirer, hvorimod man ved vort Forslag om at give en Præmie paa $\frac{1}{2}$ pCt. ganske sikkert vilde faa en ret stor Del af dem til at ligge fast som Anlægspapirer, og det vilde sikkert have sin Betydning af Hensyn til andre Obligationer, Kreditforingsobligationer o. lign.

Hvorom alting er, der er sket en Forbedring og en Simplificering, men vi maa tage samme Standpunkt her, nemlig, at vi ikke kan tage Stilling for eller imod, før vi ved, hvorledes man vil stille sig med Hensyn til at lette de Skatter, der nødvendigvis maa lattes, før man gaar til en Gældssanering, der er Hold i og Mening i. Man kan ikke gaa til en Gældssanering, før man har gjort det muligt for de fleste af dem,

der duer noget, at klare sig, og derfor siger vi, som vi sagde ved første Behandling: Vort Forslag er et sammenhængende Hele, og man maa først og fremmest have lettet Trykket, Byrderne, Udgifterne, saaledes at der kan blive Sandsynlighed for, at den Kreds, der skal behandles ved særlig Gældssanering, kan blive saa lille som muligt og derfor saa nogenlunde let at behandle — det bliver endda sikkert ikke for let.

Vi vil derfor ikke tage Stilling til selve Forslagene, ej heller til de foreslaaede Ændringer, men afholde os fra at stemme, idet vi mener, at endnu har vi ikke set, hvad Regeringen til syvende og sidst vil, og deraf vil vor endelige Stilling afhænge.

Korsgaard: Jeg skal begynde med at sige nogle Ord om Forslag til Lov om Gældssaneringsydelse, hvortil der jo af Finansministeren, tiltraadt af Udvalgets Flertal, er stillet et Ændringsforslag, der i Virkeligheden er et helt nyt Forslag. Det glæder mig, at Finansministeren er kommet til, skal vi sige saa megen Fornuft, at han kan indse, at den Form, han oprindeligt havde foreslaaet, i mange Henseender var urimelig og besværlig. Han vil vel sagtens sige, at naar han har ændret det oprindelige Forslag, er det, fordi han herigennem venter at skabe større Mulighed for at faa Forslaget gennemført, men at han i øvrigt finder sit oprindelige Forslag fortrinligt. Saadan plejer man jo at sige i en politisk Forsamling. Men Faktum er altsaa, at Forslaget er i ganske overordentlig Grad ændret. Jeg vil allerede paa dette Tidspunkt anmode om, at Afstemningen til sin Tid maa blive foretaget i to Afdelinger, idet § 1 efter min Opfattelse er et Afsnit for sig og § 2 et andet.

§ 1 drejer sig jo simpelt hen om et Statslaan, som man i givet Fald skulde anvende til et bestemt Formaal, et Formaal, som mit Parti ikke under alle Omstændigheder vil gaa imod, men paa den anden Side ved vi jo ikke, om der med Hensyn til Gældsordningen kan komme til at foreligge saadanne Forslag, at vi kan stemme for dem, og under disse Omstændigheder vil vi afholde os fra at stemme med Hensyn til § 1.

Med Hensyn til § 2 bruger man den samme Metode, som man er kommet ind paa i en Række Tilfælde, idet man siger, at hvis denne eller hin Lov i givet Fald giver mindre Indtægt eller eventuelt koster et eller andet Beløb, saa skal dette Beløb dækkes ved Forhøjelse af den direkte Personskat. Indledningen til den Æra, man altsaa nu er ved at glide stærkere og stærkere ind i, havde vi, dengang Forslaget om